

РС.

ПРОТОКОЛ № 6

засідання Редколегії від 1-го лютого 1925 р.

Присутні: Лазоришак, Кудицький, Крига, Тягно, Лішанський
Шмайн, Вортник, Меллер, Шербатинський, Антонівська.

Порядок дня: Висновки і рецензії на п'еси привезені
з Москви.

Лазоришак: Ми мусимо використати цей матеріал, який привезено. Напевніше з п'ятою матеріалу не допустиме. Не основне, що "Березіль" мусить собі засвоїти Режисери не почують на собі відповідальності, що нема репертуару. Таке відношення також недопустиме.

Меллер: Дає короткий звіт про подорож в Москву. П'еса Ердмана /без назви поки Під у Мерхольда після "Учителя Бубуса". Цікавий матеріал з боку режисерського і акторського. Ідеольогічно це пам'ятає на дрібно міщанську психолігію. П'еса взята не в натуралістичному плані. Діалоги дуже гарні - закінчені фрази. Фабула: Мати одної сім'ї має дочку; сім'я разорена революцією; мати старається видати дочку заміж за одного кепмана, який цілу революцію горів і не прогорів. Своєго сина намовляє вона щоб він вступив в партію. Ще одна зав'язка. Тут построений цілий ряд епізодів. Прі і матери не кінчається успіхом. Найважніший епізод: до матери являється дама, яка з плачем заявляє, що їде трусу в себе вдома, а муж на службі, і просить склонити сундук який вона її привезла. В тому сундуку все що осталось від Росії - це платя цариці, яке вона і просить зберегти. Старуха цікава, побачить яке воно. Одівають горничну в цей одяг і розглядають; раптом хтось іх лякає вони ховають горничну в сундук з сундуком багато комічник сцен - сундук якимсь чином попадає в помешкання жениха. Там чекают п'ятеро. Цікаве повідомлення, що великий князь Михайло Олександрович поїхав в Москву - треба купувати царські гроші. Замічають що в сундуку що то рухається. Відкривають його, - оказується що це княгиня Анастасія Миколаївна. В останній дії розвязуються всі питання. Трудно передати зміст не читаючи всієї п'еси. П'еса прекрасно розроблена. Ін. такі моменти: мати і син розвішують в кімнаті картини, естетичні балачки на цьому грунті - звідсі перехід на балачку, як вступити в комуністичні. Коли вбивають цвяхи в стіну, прибігає квартирант сусідької кімнати з каструллю з лапшою на голові і кричить що піде до суду приєде міліцію і т.д. словом робить бешкет. Ще одна цікава сцена: нема у них пролетарського родственника, кличуть з вулиці шарманщиків, які погоджуються за дві бутишки Кагору бути родственниками. Шарманщики розказують, як вони з самих малих літ тягнулись до кожного робітника, до кожної фабрики.

З літературного боку п'еса пророблена надзвичайно гарно, діалоги Гонолевські, при перекладі п'еси не втратить наявності. Сам сюжет не цікавий, фабула ніякої. Часть 3-го акту не читав. - був в переробці. Надзвичайно цікаві оценки. Умови: не менше 25 червінців за п'есу.

Постановили: Доручити т. Меллерові негайно звернутись до т. Ердмана з проханням прислати п'есу. Доклад т. Меллера принести до відома.

2. "Учитель Бубус". А. Файко - Крига. Фабула: Учитель який приймає участь в демонстрації, лякається і ховається в садок. Щось він хоче і не хоче. Оригінальний тип інтелігента. Попадає він в сад до міністерського радника которому його приятель барон обіцяє привезти з Парижа професора; барон закінчивши в цьому тому що йому потрібні гроші, він думає на цьому заробити; краде гроші в міністерського радника, а в саду хватає учителя і представляє його як професора привезеного з Парижа. Учитель попадає ще в другі положення: провідника, його обіняють що він знає, що він обікрав касу у радника, учитель депутатом, і багато інших смішних положень.

При перекладі п'еса загубить де що із слова. Негативна сторона - вони організована на глядача інтелігента. Странно іронічно тонкі вирази і "намітки". П'еса театральна, построена на смішних положеннях, висміюється інтелігенція. У нас можна п'есу ставити. Треба певної фабули, більш конкретної для наших умов, для нашого глядача, поскільки ми театр революційний. Треба дати щось сільніше, щоби можна було орієнтуватись на робітника і щоби робітник отримав відпочинок.

Шмайн: Найбільш ярка фігура учителя. Другі ролі не яскраві з боку ідеольогічного і збоку сценічного. Бубус прекрасна фігура. Йому помогають всі оточуючі. Нам потрібні такі п'еси, де яскравий поодинокий актор. Тільки режисеру треба буде багато попрацювати. Треба щоб п'еса була ідеольогічна витримана. П'еса починається демонстрацією - неспокоєм і кінчується повстанням.

Меллер: Барон ярко виражений: Підкреслюється тип сучасного авантюриста.

який не виразно вироблений. Учитель являється протилежністю всім умовностям в які він погандає. Дама з двома дочками згідна продати їх за гроши, незалежно від того що вона інтелігентка, вона займається спекуляцією своїми дочками. Рентна вицята з военщини. Дасься нові схеми, маски скремих типів в сучасності, сучасного буржуазного укладу і серед них ілютська фігура Бубуса. Іролення дуже комічні. Коли ми робимо сценарії із романів, які являються розробкою, тут нетільки сценарій, тут і "еса яку треба акцентувати; збоку підкреслення-тип. Текст і "еса налаштований".

Пербатинський: П"есу треба поставити. Треба надати їй гостроти ідеально-гічно-соціальної. Гостаті де-які дуже незвичні.

Кудрицький: Справа в тому, що треба посидіти над цілею установкою п"еси. Матерія підтигнути і використати.

Постановили: Приняти для постановки. Вручити т. Тагнові детально познакомитись з п"есою.

3. "Король Джон".

Кудрицький: Курбас зацікавився п"есою. Чому для цього і є щось цікаве, але п"еса так як вона дана - буде; ні для якого театру вона не годиться. Містика, привиди, рок, фатум - "нема тобі спасіння". Авантурізм в розмові, фабула приблизно така: - людина понадає в якому незвідому країні, де нема ще білих. Країна багата. Він обдурює негрів і обкрадає іх як ліншу. Негри бунтуються і це має означати що вони роблять революцію. Кінчиться це тим, що він втікає на опушку ліса, тут його переслідують всі привиди, від вистрілу віді свої патрони, остается тільки одна срібна куля якою мсана його вбити. Кінець п"еси: чути кілька пострілів, виносить труп Джонса. - В п"есі ні театрально-цикавого положення, ні композіції, ні ідеології, ні чорта. Для постанак вже неможливо.

Крига: Курбас прочитав рецензію про постановку цієї п"еси в Ленінграді. Там зовсім друга тема: представники держав, яких б колоній поставили Джонса Королем щоби через нього тримати в руках всіх негрів. Тут цей інтриги немає.

Постановили: П"есу виарати для постановки непривычно. П"есу передати т. Курбасові.

4. "Воздушний пирог".

Тягю: Фабула - В якомусь підприємстві є директор, який не то дурник, не то аферист. Він в лапах теплі компанії, якою є балеріни, у якої є помічники, які в свою чергу захищають директора в балеріну. Він видає ім чеки на гроші, він самий авантюристичний мопєчик, який гуляє на свободі і заходить всікі фіктивні артисти. "Рак" в кущі з цією компанією працює і викачує гроші. З початку п"еси встановлено, що цей Рак заказує воздушний пирог. Вся історія дуже поміжна: у бічника Рака звільняється підпільник, чого не звісно, він знова Гака накриває, переміщує все, горючі з капустою. Кінчиться тим, що Россельвілада арештує і Рака і гру трудно ю буде сказати. Це нема. Є ряд картиночок, які взяті з сучасного побуту. В змісі ідеології не вирімана. Сюжетично не витримана. Нікаве те, що в де-яких місцях підкреслена сатира, неуміла, на сучасну бюрократичну совбуділену на 15 сцен, до 30 епізодів. Немілій автор хотів написати п"есу в новому плані, писав сцену за сценою, брав старий тип писання.

Імай: Інтрига є. Основне, що викриття компанії великих спекулантів звязане з певним моментом: на чолі банку стоїть "чоловин" - директор, який дає можливість підлататись грішним зайдики. Тому, що брат його має часне підприємство, на яке можна положитись; користуючись можливістю робити всікі спекуляції, обдурюючи американської фірми пропонує за снувати АРМА - фінансовій Росії з Америкою. Воздушний пирог замовлений для банкета від імені свята. Оказується що цей американський представник літовий, і що він всіх обдурює. Саме основно те, що це частий случай, нема типу, авантюра, узкій погляд: один банк. Самий типічний це Рак. - досить театральна фігура. Автор молодий, унього маса людей, у них нема клісового походження.

Пербатинський: "Воздушний пирог" немає нічого відношення до п"еси. Чого хто хоче - не звісно. Рак вданий. Де-які місця дуже авансові. Гульє не до речі встановлений, хоча дуже театральна фігура. Примір ідеологічної лінії нема, не вказано. Де-які сцени не звісно для чого. Для показання бухгалтера істину

Меллер: П"еса хаотично написана, нагромаджено багато сцен. Сюжет 21-й рік час НЕШу, кругом банку скупчені інтереси різних темних людей, які хочуть заробити на цьому. Всі з темними післім. Взято воно не в уявленні всего